

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de vitio male ieiunantium. cap. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

videbatur, qui etiam languētes aquam frigidam, sicut de fonte hausta erat, bibebant, ac tam procul a vino quā ab vrbibus aberant. Nunc tanto magis deo fruuntur, quanto continentius vixerunt. Rursum pensitare proderit, quantum deliquerant illi, qualiterque a deo multati sint, qui ob gulæ incontinentiam in Moysen murmurauerunt. Profecti ab Aegypto ibant cum illo per solitudinem: & cum esurirent, manna de caelo pluente aliti sunt: & cum sitirent, aquis de petra eductis potati. Deinde postquam manna contempto Aegyptias dapes concupissent, coturnicum vis ingens castra operuit: quorum carnibus ad nausēā vsque satiati, malæ concupiscentiæ proteruæque murmuratiōnis, qua & deū & Moysen ducem suum offenderant, pœnas dedere. Nam vt in psalmo dicitur: Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum, & ira dei ascendit super eos, & occidit pingues eorum, & electos Israel impediuit. Nemo igitur sibi tutū putet, non contentari his, quæ deo largiente in monasterio habentur, vel ob hoc patres incusare, quod ipse minus copiose abundet, cum necessaria suppetant. Paupertatem professus es, & copiam exigis? obedientiā vovisti, & maioribus audes esse molestus? quid amplius quæres in seculo, quam quod concupiscis in monasterio? Si monachi geris indumentum, cur dissimilem habes effectum? Memento quia religionem ingressus es, vt deo seruias, & ventri seruire desinas. Nūc de illis dicam, quos ieiunij grauat observatio, qui vel male ieiunant, vel omnino non ieiunant.

Psalm. 77.

Psalm. 77.

De vitio male ieiunatiū. Cap. XXIII

MAle ieiunantes arguit dominus, dicens: Cum ieiunaretis & plangeretis, nunquid ieiunium ieiunastis mihi? Non enim domino ieiunant, qui exquisitis dapibus poculisque mensam opimāt, & nō corpus affligere, sed gulæ blandiri studēt. Non deo ieiunant, qui ab escis tantum se continent, & vitia non derelinquunt. Non denique deo ieiunant, qui ieiunio se satisfacere putant, & dei præcepta implere negligunt.

Zacha. 7.

L

Quid enim prodest corpus tenuare abstinentia, & prauas cupiditates ab animo non euellere? Si sic ieiunas, non Christum imitaris, sed diabolum, qui certe neque comedit, neque bibit, & tamen nunquam a sua peruersitate resipiscit. Sicut nec illi, quibus lamentantibus, quod ieiunando calamitatem negrent auertere, deus rñdit. *Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros reperitis, ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impie. Sicut ergo aurum luto sordidatum non splendet, ita nec ieiunium efficax est ad deum placandū, si vitia non cessant.* Ob hoc sane ad Ieremiam clamat dominus, Noli orare pro populo isto in bonum. Cū ieiunauerint, non exaudiā preces eorum, & si obrulerint holocausta & victimas, non suscipiam ea. Quod si propter vnum Ionatham, q̄ contra Saulis patris interdictum panis mellis gustauerat, deus iratus non dedit responsum, quomodo eum exaudiet, qui suae ecclesiae iussa contemnit.

*Isa. 63.**Jerem. 14**1. Reg. 14*

De vitio ieiunare nolētium, ventriq̄ indulgentium, Cap. XXIII.

Quamuis autē aliquis in voluptatibus flagitijque p̄seueret & obduret, si tamen cū iubetur ieiunat, futurae emēdationis nonnulla spes est. Non est enim in illo penitus extinctus dei timor, qui vel hac vna in re formidat non obtemperare. Sed quid de illorum obstinatione sperare licebit, qui cum nihil boni agant, ne ieiunare quidem volunt, & dum gulae indulgent, indictam quoq̄ ab ecclesia abstinentiam irrident? An ignorant quod ecclesiae mandatum, dei mandatum sit? dicente domino. Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit, & q̄ me spernit, spernit eū q̄ me misit. Dum igitur ventri suo quam deo nostro malunt obedire, deus eorum venter est, quod hic suadet, id sequitur, quod autem deus noster iubet, contemnunt, neque eos puderet gulae suae fieri mācipia, cuius dños esse conuenerat. Quid tandem, impune ne id sibi futurū sperant, q̄d nulla re impediti nisi gulae vitio, ieiunare ne iussi qui-

Luce. 10.